

УДК 351:796.06

Бондарець Є.М. аспірантка спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Науковий керівник: Рудік О.М., к.п.н., доцент кафедри історії та політичної теорії
(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

ВПЛИВ ВІЙНИ НА РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОГО СПОРТУ

Від початку повномасштабного російського вторгнення до України, яке розпочалось 24 лютого 2022 року, спортивна політика нашої країни зазнала значних змін, як і будь-яка інша сфера. Ми маємо великі втрати серед спортсменів, які стали на захист держави, зруйнована спортивна інфраструктура та порушено тренувальний процес. За даними Міністерства молоді та спорту, на території України постраждали 320 спортивних об'єктів, з них 87 зруйновано повністю або знищено частково [4]. І ця кількість, на жаль, збільшується.

Завдяки міжнародній допомозі вдалося налагодити стабільний процес підготовки українських спортсменів за кордоном. Саме через таку підтримку українським спортсменам вдається приймати участь у міжнародних змаганнях, представляючи нашу країну, доносити світу інформацію про війну і закликати про допомогу. Наші спортсмени позитивно впливають на імідж України, завдяки перемогам на чемпіонатах Європи та світу всі згадують про країну, яка виборює незалежність. Звісно, вся усвідомлена міжнародна спільнота підтримує Україну. Нашим спортсменам допомагають при підготовці та сприяють в організації виступів у переважній більшості країн. Дуже важливо, щоб міжнародна спортивна спільнота й надалі була на боці України та продовжувала ізолювати росіян та білорусів від участі у міжнародних спортивних змаганнях.

Наразі перед українським спортом багато викликів, кількість спортивних змагань на території України значно скоротилась через складність їх організації, не всі спортивні споруди обладнанні бомбосховищами, а зараз міркування безпеки є пріоритетом. Через війну зазнає змін один з ключових програмних документів – Стратегія розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року, яка визначає основні пріоритети державної політики у цій сфері [3]. Її положення потребують перегляду та змін вже дивлячись на відбудову країни.

Розвиток спорту в Україні все ще потребує змін та оновлення. Вимогою сучасності є покращення системи управління спортивною сферою. Якість життя повинна підвищуватися, а війна, звісно, призупинила цей процес в нашій країні. Тому, в Україні повинно формуватися фізично здорове суспільство. Навіть при складні обставини ми не зупиняємось – відбудовуємо спортивні об'єкти, готуємо спортсменів і спортсменок, вболіваємо за наших спортсменів та тримаємо спортивний фронт на міжнародних змаганнях. Уже зараз є перші кроки щодо подальшої системи управління розвитком спорту в рамках Плану відновлення України, який зосереджено на зростання економіки країни. У ньому визначено декілька Національних програм, одна з яких – розвиток систем культури та спорту [1]. Зараз на наших спортсменів дивляться з більшою повагою та через труднощі вони все-одно здобувають перемоги та доводять, що Україна – найкраща. Після нашої перемоги ще буде стояти багато завдань, які потрібно вирішувати, але ми вже розуміємо важливість спорту й те, що він не може існувати “поза політикою”.

Підсумовуючи, можна зазначити основні проблемні аспекти, з якими стикнувся спорт під час війни:

1. Призупинення тренувального процесу на початку повномасштабного вторгнення. Звісно, що перший час в усіх сферах життя стало а паузу. Поступово, коли

безпекова ситуація дозволила, відбувалось повернення процесу підготовки спортсменів, проведення змагань у більш безпечних регіонах. Відбулось адаптування до нових реалій, дотримання правил безпеки щодо перебування в укриттях під час повітряних тривог. Але в повному обсязі, звісно, ще не вдається відновити раніше звичний спосіб життя.

2. Зруйнована або частково пошкоджена інфраструктура. Окуповані території, з яких складно було евакуюватися спортсменам. Через це відбувся провал у тренуваннях, який необхідно надолужувати.

3. Моральний стан. Дуже важко сконцентруватись на результатах, коли в твоїй країні гинуть люди. Складно дивитись на зруйновані будівлі, де раніше відбувались тренування, проходило навчання, проводились змагання, де панувала спортивна атмосфера. Для багатьох це ціла частина життя. На жаль, деякі спортсмени покинули спорт. Попри всі складні обставини, для деяких спортсменів вони стали навпаки додатковою мотивацією, оскільки є величезне бажання прославити свою державу.

4. Фінансові проблеми, відбуваються затримки, нестача коштів. Спорт відкинтий на декілька років назад. Дуже в цьому випадку рятує міжнародна підтримка, наших спортсменів запрошують на безкоштовні збори інші країни, розмішують на своїх базах.

5. Представники спорту стали на захист країни. На превеликий жаль, серед них є загиблі, це велика втрата. Є приклади, серед тих хто пішов на війну та продовжує свою спортивну кар'єру. Це неймовірно надихає, але вкрай складно.

6. Велика кількість спортсменів виїхали з України, передусім це жінки або юніори, поодинокі або у складах команд. І якщо представники національних збірних повернуться додому, то щодо перспективних дітей є побоювання, оскільки інші країни можуть забрати їх до себе. З небезпечних територій спортсмени виїхали в інші регіони й займаються зараз там. Зміна звичної обстановки, графіку та інші речі впливають на психічний стан, а отже, на можливий результат атлетів. Виходячи з цього, після закінчення війни, необхідно працювати над кращими пропозиціями для талановитої молоді. Це велика робота для усіх спортивних федерацій, які мають тримати на контролі такі важливі питання та співпрацювати нині з іншими федераціями по всьому світу.

Список використаних джерел:

1. План відновлення України. URL: <https://recovery.gov.ua/>
2. Проект Плану відновлення України. Матеріали робочої групи "Молодь та Спорт". URL: <http://surl.li/fbuzc>
3. Стратегія розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року. URL: <https://mizhiria-osvita.gov.ua/uploads/1-1.pdf>
4. Допис у Фейсбук Міністра молоді та спорту України Вадима Гутцайта. URL: <https://www.facebook.com/vgytzait/posts/10161388341998539>

УДК 352:364.1(477)

Борисенко В.Ю. аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Науковий керівник: Маматова Т.В. д.держ.упр., професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» м. Дніпро, Україна)

АКТУАЛЬНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕЗІЛЬЄНТНОСТІ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ

Категорія «резильєнтність» (resilience), яка розглядається у сфері публічного управління як здатність системи – території/громади/спільноти – поглинати руйнівні